

Een vreemde liefde | 1

Onverwoestbare liefde

Hosea 1, 1 – 2, 3

‘We noemen hem Jop.’

Je denkt als ouders na over de naam die je je kind geeft. Je kunt er veel mee zeggen: een naam kan een prachtige betekenis hebben. Maar kinderen kunnen ook heel ongelukkig zijn met hun naam. Wat zegt een naam veel!

1

In *Hosea 1* worden drie kinderen geboren. Het is God zelf die hen namen geeft: Jizreël, Lo-Ruchama en Lo-Ammi.

Het zijn geen mooie namen; ze hebben een dreigende klank. Jizreël was de naam van de vlakte waar het koningshuis van Achab was uitgemoord. Met de naam van het kind kondigt God aan dat ook aan het huidige koningshuis van Israël een einde komt.

De tweede naam, Lo-Ruchama, schokt nog meer. God zegt tegen Israël: ‘Ik ontferm Mij niet meer over jullie.’ Er komt een eind aan Gods genade, liefde en trouw.

Het dieptepunt is Lo-Ammi. De HEER zegt de band met zijn volk op: ‘U bent mijn volk niet meer.’ God zet er een punt achter; Hij neemt afscheid van Israël.

Waarom krijgen deze kinderen deze namen?

2

God wil de mensen iets duidelijk maken. Het begon al met de opdracht die Hij Hosea gaf: de profeet moet trouwen met een vrouw die overspel pleegt. Hosea gehoorzaamt; hij trouwt met Gomer, een vrouw van wie hij weet dat ze vreemd zal gaan.

Dat gebeurt ook. Het eerste kind is nog van Gomer en hem, maar het tweede en derde niet. Hosea wordt bedrogen. God houdt zijn volk daarmee een spiegel voor: net als Gomer loopt ook Israël bij haar ‘man’ weg. Het volk zoekt zijn heil bij andere goden. De mensen kenden de HEER nog wel, maar ze hadden hun vertrouwen op de god van het geld en de welvaart gesteld. En ze waren al zo ver heen, dat een gewone preek niet meer hielp. Daarom moest Hosea de ontrouw van het volk uitbeelden met zijn huwelijk. God trekt alles uit de kast om zijn volk tot inkeer te brengen.

3

God is gekwetst. Hij voelt zich aan de kant gezet door zijn volk, ingeruild voor andere goden. Het doet Hem zo zeer!

Heb jij God werkelijk lief? Of houd je er ook andere goden op na, zoals je luxe en welvaart? Denk niet dat

God het niet zo erg vindt. Zijn liefde is niet statisch en vanzelfsprekend, maar echt en levend. Wat een pijn klinkt er door in dit hoofdstuk! En wat een boosheid ook. Als zijn liefde wordt afgewezen, reageert God getergd. Hij neemt dat niet!

Hoe bewogen en fel God is in zijn liefde, zie je als je naar Jezus kijkt. Hij kwam naar de aarde om aan onze ontrouw te sterven. God ging tot het uiterste om ons terug te winnen. Als je dan nog niet op je knieën valt en deze God aanbidt, zet Hij een punt. Dan houdt het echt op.

4

Het begin van hoofdstuk 2 is bizar. Ineens is de toon anders. ‘Waar tegen hen gezegd is: “Jullie zijn mijn volk niet meer,” zullen ze weer kinderen van de levende God worden genoemd.’

Komt God op zijn straf terug? Nee, want Israël – dat zich niet bekeerde – is kort na het optreden van de profeet Hosea in ballingschap gevoerd. Het was over en uit; God zette een punt. Maar dwars daar doorheen komt er een nieuw begin; de punt wordt alsnog een komma. Gods liefde is niet klein te krijgen. Hij gaat toch verder. Dat is ook precies wat je in Jezus ziet: Hij geeft nieuw leven, door de dood heen.

En dan komt God met nieuwe namen: Ruchama en Ammi. Wie in Jezus gelooft, hoort weer bij het volk van God en is in ontferming aangenomen.

Slot

Namen zijn veelzeggend. Hosea betekent ‘God heeft gered.’ Zo is God: een God die redt. Aanbid Hem om zijn liefde, die onverwoestbaar is!

Leek, 9 juli 2023